

EELK piiskopi Ove Sanderi õnnistussõnad Eesti lipu 141. aastapäeval Toompeal

Armsad sõbrad, ilusat ja õnnistatud lipupäeva!

Läinud pühapäeval oli mul võimalus olla Järva-Peetri kirikus ning jumalateenistuse järel käia sealsamas kirikuaias puhkava Eesti rahvuslipu esimese hoidja Christoph Wilhelm Beermanni haual. Kirikuõpetaja ja praost Beermann on heaks näiteks sellest, kuidas kirik ja rahvas kuuluvad lahutamatuult ühte ning just see ühtekuuluvustunne ja ühine tegutsemine sillutab teed paremale homsele.

Väga kõnekad on rahvuslipu esimese hoidja selgitused meie trikoloori värvide tähenduste kohta - sinine sümboliseerib ustavust, must sihikindlust ja valge südamepuhtust. Need 141 aasta tagused mõtted on meile kõnekad veel tänagi.

Me vajame ustavust kõigele ja kõiges, mis on kaunis, püha ja lootustandev. Vajame seda oma perede keskele ja suhetesse. Kui suudame jääda antud lubatuste juurde, armastuse ja üksteise toetamise juurde, siis muutume tugevamaks ise, aga tugevamaks muutub ka rahvas. Meil on siis jõudu, et raskused meid ei murraks.

Kutse sihikindlusele kätkeb endas kutset nii eesmärgi omamisele, kui ka südikusele ja vastupidavusele selle saavutamisel. Inimelu väga eripalgeliste sihtide keskel ei saa me unustada meie ühist ja kõrgeimat sihti, milleks on Eesti rahva, riigi, kultuuri ja keele säilimine. Ent alati on hea vaadata veelgi kaugemale ning mõtestada oma rahvast rahvana Jumala rahva suures ja igavikulises perekonnas.

Ja viimaks südamepuhtus. Meile ei saa kunagi olla ükskõik, milline on meie igapäevane elu ning kuidas me liigume meile kingitud eesmärkide suunas. Olulisem on puhas süda. Kui meie süda on puhas, siis on puhtad meie käed ja kogu meie elu. Südamepuhaste päralt on Jumala õnnistus, aga ka töotus Teda näha.

Head sõbrad, pidagu need kolm kaunist värvi oma vaikset ja võimsat kõnet täna meie rahva hinge!

Õnnistagu seda lippu, meie vabariiki, tema juhte ja rahvast, kõigeväeline ja halastaja Jumal – Isa, Poeg ja Püha Vaim. Aamen.